

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Pruteanu Nicolae în numele inculpatului Berbinschi Vasile și de către inculpat, prin care a fost solicitată casarea sentinței Judecătoriei Ungheni, sediul central din 30 octombrie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2019, în cauza penală în privința lui

***Berbinschi Vasile XXXXX, născut la
XXXXX.***

Termenul de judecare:

prima instanță: 16.05.2018 – 30.10.2018

instanța de apel: 28.11.2018 – 25.02.2019

instanța de recurs ordinar: 17.05.2019 – 03.07.2019

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul central din 30 octombrie 2018, Berbinschi Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin noua sentință și prin sentința Judecătoriei Ungheni din 05 iunie 2018, i-a fost stabilită lui Berbinschi Vasile, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din momentul pronunțării sentinței - 30 octombrie 2018, incluzând în el durata executată în baza sentinței Judecătoriei Ungheni din 05 iunie 2018.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința lui Berbinschi Vasile a fost dispusă menținerea măsurii preventive - arestul.

A fost dispusă încasarea de la Berbinschi Vasile în beneficiul statului, a sumei de 1078 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. În sentință, prima instanță a constatat că: la data de XXXXX, pe parcursul zilei, Berbinschi Vasile, aflându-se în preajma gospodăriei sale din XXXXX, a inițiat un conflict cu vecinii C XXXXX, în procesul căruia i-a numit pe aceștia cu cuvinte necenzurate, după care din intenții huliganice a deteriorat prin tăiere cauciucurile automobilului de model „Ford-Tranzit,, cu n/î XXXXX care aparține lui XXXXX și era parcat în stradă, cauzându-i ultimului o daună materială considerabilă în sumă totală de 3200 de lei.

În continuare, fără careva motive și-a dezgolit organele genitale, demonstrându-le vecinilor XXXXX, amenințând-o pe XXXXX că o v-a abuza sexual, în mod pervers pe ea și pe fiicele sale.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- inculpatul Berbinschi Vasile prin care a solicitat achitarea de la învinuirea înaintată, menționând că nu este vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute incriminate iar în ședința primei instanțe nu au fost audiați martorii care dovedesc nevinovăția sa;

- avocatul Pruteanu Natalia în interesul inculpatului Berbinschi Vasile, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care procesul penal sa fie încetat sau achitarea inculpatului în baza art. 390 alin. (1) pct. 1) - nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

3.1. În motivarea cererii de apel, avocatul Pruteanu Natalia a menționat că:

- conform ordonanței de începere a urmăririi penale din 31.07.2017 (vol.1 f.d.1): - Berbinschi Vasile a inițiat un conflict cu vecinii, i-a numit cu cuvinte necenzurate și a deteriorate cauciucurile; -Berbinschi Vasile și-a dezgolit organele genitale; S-a dispus începerea urmăririi penale în baza semnelor componente de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal. Prin ordonanța de pornire a cauzei penale în privința lui Berbinschi Vasile i s-a acordat statutul de bănuț, or, s-a indicat concret fapta care se considera a fi infracțiune, încadrarea juridică și faptul că de aceasta infracțiune se face vinovat anume el;

- ordonanța de pornire a urmăririi penale este datată cu XXXXX, respectiv Berbinschi Vasile urma sa fie pus sub învinuire cel târziu în data de XXXXX, iar ordonanța de punere sub învinuire este datată cu XXXXX, cu depășirea a 3 luni și jumătate peste termenul limită de înaintare a învinuirii;

- chiar daca ar fi fost respectate drepturile lui Berbinschi Vasile, oricum nu putea fi emisă sentința de condamnare, întrucât probele acuzației nu au fost demonstrate în afara oricărui dubiu că este întrunită latura obiectiva a infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2019, apelurile au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, analizând materialele cauzei prin prisma prevederilor art. 101 Cod procedură penală, a considerat că vina inculpatului Berbinschi Vasile în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, a fost demonstrată de către prima instanță, concluzie împărtășită și de instanța de apel.

Analizând declarațiile inculpatului depuse în prima instanță cât și în instanța de apel, apreciindu-le, conform prevederilor art. 101 Cod procedură penală, și din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, instanța de apel a constatat că cele relatate de către inculpat, vin în scopul eschivării de la răspunderea penală, dar și neadmiterii aflării adevărului, însă instanța de apel a considerat că vinovăția lui Berbinschi Vasile de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod Penal, este demonstrată prin următoarele probe administrate la caz: depozițiile părților vătămate XXXXX, procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 23.06.2017, cu planșa fotografică prin care au fost fixate împrejurările comiterii infracțiunii (Vol. I, f.d 45); raportul de expertiză judiciară nr. 295a-2017 din data de 03 aprilie 2018, în privința lui Berbinschi Vasile.

De asemenea, instanța de apel a notat că prima instanță a argumentat deplin poziția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale.

Cu referire la faptul că inculpatul și partea apărării au pledat pentru soluția de achitare a lui Berbinschi Vasile, deoarece în acțiunile săvârșite de el nu este întrunită latura obiectivă a infracțiunii cât și încălcarea prevederilor art. 63 Cod procedură penală, în acest sens, instanța de apel a reținut că latura obiectivă a huliganismului este încălcarea grosolană a ordinii publice, exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate, la caz fiind manifestată de către inculpat prin acțiuni concrete și anume că a inițiat un conflict cu vecinii Ciotu Ion, Gorea Elena și Duboveț Maria, în procesul căruia i-a numit pe aceștia cu cuvinte necenzurate, după care din intenții huliganice a deteriorat prin tăiere cauciucurile automobilului de model „Ford-Tranzit,, cu n/î XXXXX care aparține lui Ion Ciotu, fără careva motive și-a dezgolit organele genitale, demonstrându-le vecinilor

XXXXX, amenințând-o pe cet. XXXXX că o va abuza sexual, în mod pervers pe ea și pe fiicele sale.

Instanța de apel a respins argumentele inculpatului precum că la momentul comiterii infracțiunii nu se afla în XXXXX reieșind din faptul că martorul apărării XXXXX, în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond a declarat că, "la momentul comiterii infracțiunii nu cunoaște unde se afla Berbinschi Vasile, și anume pe data de 22 iunie 2017", iar alte probe care ar confirma acest lucru nu au fost prezentate.

Cu referire la argumentul apărării precum că conform prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuît persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate, mai mult de 3 luni, instanța de apel la respins ca fiind neîntemeiat, întrucât din materialele cauzei penale, se constată că la data XXXXX, a fost emisă ordonanța de începere a urmăririi penale (vol. I, f.d 1), pe faptul comiterii unei fapte prejudiciale (ipso facto), nu în privința persoanei (in personam), în speță Berbinschi Vasile, astfel fiind menționat că persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuît prin unul din următoarele acte procedurale, după caz: procesul-verbal de reținere; ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuît, deci, legiuitorul a stabilit expres și exhaustiv cele trei actele procedurale prin care persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuît, iar ordonanța de începere a urmăririi penale nu face parte din acestea.

În acest sens instanța de apel a menționat că Curtea Constituțională a reținut că art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede o listă exhaustivă de acte procedurale prin care persoanei îi poate fi recunoscută calitatea de bănuît, însă, prin excepția instituită de alin. (1¹) din același articol, legislatorul stabilește anumite garanții pentru situațiile în care organele de urmărire penală desfășoară acțiuni procedurale care au consecințe importante pentru persoană, fapt care corespunde rigorilor dreptului la un proces echitabil stabilit de art. 20 din Constituție.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, pentru a anula ordonanța de punere sub învinuire din motivul că a expirat termenul de menținere în calitate de bănuît atribuit prin alte acte procedurale decât cele prevăzute în art. 63 alin. (1) pct. 1) - 3) Cod de procedură penală, instanțele naționale trebuie să stabilească dacă sunt întrunite cumulativ 3 condiții: - existența unei „acuzății în materie penală”; - notificarea oficială despre această acuzație (cu categoriile stabilite în art. 63 alin.(1) Cod de procedură penală, această condiție exceptând situațiile când se probează când partea acuzării a ezitat

să-și onoreze obligațiile de informare); - constatarea „repercusiunilor importante” pentru persoana suspectă de comiterea infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a conchis că, în sensul prevederilor art. 63 Cod de procedură penală, procesul-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă, în baza căruia s-a emis respectiva ordonanță, nu poate servi drept temei pentru a considera că inculpatul Berbinschi Vasile, a fost din start pus sub bănuială, că anume dânsul a comis infracțiunea imputată. Deci, prin ordonanța de începere a urmăririi penale din XXXXX, inculpatului Berbinschi Vasile nu i-a fost atribuit statutul de bănuît, prin urmare ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuît din XXXXX, organul de urmărire penală pentru prima dată expune că fapta infracțională a fost comisă anume de inculpatul Berbinschi Vasile (Vol. I, f.d.129), iar ultimul a fost pus sub învinuire la data de 15 februarie 2018, astfel, fiind respectate toate termenele procesuale de aflare în calitate de bănuît (Vol. I f.d 152).

De asemenea, instanța de apel a considerat că nu are temei de a interveni în sentință, nici în partea stabilirii pedepsei inculpatului Berbinschi Vasile, întrucât la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, fiind respectate prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, fiind corect aplicate și prevederile art. 6, 7, 16, 61, 72, 75-78 Cod penal, ținându-se cont de personalitatea inculpatului, potrivit caracteristicii eliberate de Primăria comunei Sinești, potrivit cărei, *Berbinschi Vasile, are studii de 4 clase, s-a născut într-o familie social-vulnerabilă, pe teritoriul comunei XXXXX are un comportament neadecvat. Are chemări la poliție pe diferite cazuri (f.d.163); anterior a fost condamnat, se află la evidența medicului psihiatru, la medicul narcolog nu se află iar conform raportului de expertiză judiciară nr. 295a-2017 din data de 03 aprilie 2018, Berbinschi Vasile prezintă diagnosticul: tulburare organică de personalitate, sindrom psihopatiform, nu prezintă devieri de la nivelul normal de dezvoltare psihică, în momentele importante pentru dosar, avea capacitatea de a conștientiza și dirija acțiunile sale, poate fi recunoscut responsabil.*

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, Berbinschi Vasile, va fi atins doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare, în limitele stabilite de prima instanță, or, aplicarea unei alte pedepse, nu va fi nici rațională și nici proporțională acțiunilor comise de către acesta.

5. Decizia motivată a instanței de apel, pronunțată la *25 martie 2019*, a fost atacată cu recursuri de către:

- avocatul Pruteanu Natalia în numele inculpatului, la *24 aprilie 2019*, prin care, invocând în calitate de temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și deciziei, cu emiterea unei noi hotărâri prin care procesul penal să fie încetat sau Berbinschi Vasile să fie achitat de la învinuirea înaintată pe motiv că nu sa constatat existența faptei infracțiunii, temei prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală;

- inculpatul Berbinschi Vasile, la *26 aprilie 2019*, prin care a solicitat rejudecarea cauzei cu emiterea unei noi hotărâri prin care procesul penal să fie încetat sau să fie achitat de la învinuirea înaintată pe motiv că nu sa constatat existența faptei infracțiunii, temei prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Pruteanu Natalia a menționat că:

- constatările instanței de apel cu privire la pornirea urmăririi penale pe faptul comiterii huliganismului și nu în privința persoanei, este în contradicție cu materialele cauzei întrucât în ordonanța de pornire a urmăririi penale din 31.07.2017, a fost indicat concret numele lui Berbinschi Vasile și anume că el a inițiat un conflict cu vecinii, anume el și-a dezgolit organele genitale;

- prin această ordonanță i sa acordat statut de bănuït, respectiv Berbinschi Vasile urma să fie pus sub învinuire nu mai târziu de 30 octombrie 2017;

- decizia instanței de apel nu dat apreciere declarațiilor părților;

- probele prezentate de partea acuzării nu au demonstrat în afara oricărui dubiu că este întrunită latura obiectivă a infracțiunii incriminate;

- la etapa inițială a cauzei părțile vătămăte nu au menționat nimic despre dezgolirea organelor genitale;

5.2. În motivarea recursului ordinar, inculpatul a menționat că:

- organul de urmărire penală a încălcat prevederile art. 63 alin. (1¹) Co de procedură penală, învinuirea fiind înaintată după expirarea termenului de 3 luni;

- probele prezentate de partea acuzării nu au demonstrat că este întrunită latura obiectivă a infracțiunii incriminate;

- în prima instanță nu au fost chemați martori care demonstrează nevinovăția acestuia;

- instanța urma a aplica prevederile art. 70 alin. (3¹) și art. 79 Cod penal, întrucât infracțiunea a fost săvârșită la vârsta de 19 ani;

- nu a fost examinată posibilitatea aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90¹ Cod penal.

6. Referință asupra recursurilor declarate, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S., prin care a optat pentru dispunerea inadmisibilității recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, se reține că recursurile declarate de către avocat și de către inculpat sunt fondate în drept inclusiv pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, se atestă că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv: depozițiile părților vătămate XXXXX, procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de XXXXX, cu planșa fotografică prin care au fost fixate împrejurările comiterii infracțiunii (Vol. I, f.d 45); raportul de expertiză judiciară nr XXXXX din data de XXXXX, în privința lui Berbionschi Vasile, constatând astfel

vinovăția lui Berbinschi Vasile de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile vizate sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

La acest capitol, Colegiul penal notează că judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Cu referire la faptul că inculpatul și partea apărării au pledat pentru soluția de achitare a lui Berbinschi Vasile, deoarece în acțiunile săvârșite de el nu este întrunită latura obiectivă a infracțiunii cât și încălcarea prevederilor art. 63 Cod procedură penală, în acest sens, instanța de apel a reținut că latura obiectivă a huliganismului este încălcarea grosolană a

ordinii publice, exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate, la caz fiind manifestată de către inculpat prin acțiuni concrete și anume că a inițiat un conflict cu vecinii XXXXX, în procesul căruia i-a numit pe aceștia cu cuvinte necenzurate, după care din intenții huliganice a deteriorat prin tăiere cauciucurile automobilului de model „Ford-Tranzit,, cu n/î XXXXX care aparține lui XXXXX, fără careva motive și-a dezgolit organele genitale, demonstrându-le vecinilor XXXXX, amenințând-o pe cet. XXXXX că o va abuza sexual, în mod pervers pe ea și pe fiicele sale.

Instanța de apel a respins argumentele inculpatului precum că la momentul comiterii infracțiunii nu se afla în XXXXX reieșind din faptul că martorul apărării XXXXX, în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond a declarat că, „la momentul comiterii infracțiunii nu cunoaște unde se afla Berbinschi Vasile, și anume pe data de 22 iunie 2017”, iar alte probe care ar confirma acest lucru nu au fost prezentate.

Cu referire la alegațiile recurenților precum că a avut loc încălcarea prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, întrucât inculpatul Berbinschi Vasile a fost menținut în calitate de bănuit peste termenul legal prevăzut de 3 luni, Colegiul apreciază că acest argument este neîntemeiat, deoarece a fost constatat că la data de 31 iulie 2017, a fost emisă ordonanța de începere a urmăririi penale (vol. I, f.d 1), pe faptul comiterii unei fapte prejudiciale și nu în privința persoanei, or, persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuit prin unul din următoarele acte procedurale, după caz: procesul-verbal de reținere; ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit.

Deci, legiuitorul a stabilit expres și exhaustiv cele trei actele procedurale prin care persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuit, iar ordonanța de începere a urmăririi penale nu face parte din acestea, în speță nefiind regăsite careva acțiuni procesuale ce au afectat drepturile inculpatului Berbinschi Vasile până la recunoașterea prin ordonanță în calitate de bănuit.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, pentru a anula ordonanța de punere sub învinuire din motivul că a expirat termenul de menținere în calitate de bănuit atribuit prin alte acte procedurale decât cele prevăzute în art. 63 alin. (1) pct. 1) - 3) Cod de procedură penală, instanțele naționale trebuie să stabilească dacă sunt întrunite cumulativ 3 condiții: - existența unei „*acuzății în materie penală*”; - notificarea oficială despre această acuzație (cu

categoriile stabilite în art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală, această condiție exceptând situațiile când se probează când partea acuzării a ezitat să-și onoreze obligațiile de informare); - constatarea „repercusiunilor importante” pentru persoana suspectă de comiterea infracțiunii.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că prin ordonanța de începere a urmăririi penale din XXXXX, inculpatului Bebinschi Vasile nu i-a fost atribuit statutul de bănuțit, iar prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuțit din XXXXX, organul de urmărire penală pentru prima dată expune că fapta infracțională a fost comisă anume de inculpatul Bebinschi Vasile (vol. I, f.d.129), ultimul fiind pus sub învinuire la 15 februarie 2018, astfel, fiind respectate toate termenele procesuale de aflare în calitate de bănuțit.

În partea ce ține de invocarea inculpatului precum că instanța urma a aplica prevederile art. 70 alin. (3¹) și art. 79 Cod penal, întrucât infracțiunea a fost săvârșită la vârsta de 19 ani; nu a fost examinată posibilitatea aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90¹ Cod penal, Colegiul penal la acest capitol notează că prima instanță a judecat cauza în procedură generală, și în urma constatării vinovăției inculpatului, a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise, ce nu depășește reducerea cu o treime a maximului pedepsei prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal care este de trei ani închisoare, iar instanța a stabilit 2 ani, respectiv încadrându-se prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, iar temeuri de aplicare a unei pedepsei mai blânde decât cea prevăzute de lege în speță nefiind constatate.

Astfel, Colegiul penal apreciază că argumentele inculpatului și în această parte sunt declarative și neîntemeiate, instanța de apel acordând deplină eficiență prevederilor legale la individualizarea pedepsei, mai cu seamă ținând cont de toate circumstanțele reale a comiterii faptei și personale a lui Bebinschi Vasile, aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, fiind respectate prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, fiind corect aplicate și prevederile art. 6, 7, 16, 61, 72, 75-78 Cod penal, ținându-se cont de personalitatea inculpatului, care potrivit caracteristicii eliberate de Primăria comunei Sinești, Bebinschi Vasile, are studii de 4 clase, s-a născut într-o familie social-vulnerabilă, *pe teritoriul XXXXX are un comportament neadecvat, are chemări la poliție pe diferite cazuri (f.d.163)*, anterior a fost condamnat, se află la evidența medicului psihiatru, și conform raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din data de 03 aprilie 2018, Bebinschi

Vasile prezintă diagnosticul: tulburare organică de personalitate, sindrom psihopaticiform, nu prezintă devieri de la nivelul normal de dezvoltare psihică, în momentele importante pentru dosar, avea capacitatea de a conștientiza și dirija acțiunile sale, poate fi recunoscut responsabil.

Prin urmare, prima instanță analizând totalitatea circumstanțelor notate, a aplicat o pedeapsă echitabilă și proporțională infracțiunii comise. Cu referire la invocarea recurentului că instanțele nu au examinat posibilitatea aplicării prevederilor art. 90¹ Cod penal, Colegiul penal apreciază critic respectiva alegație întrucât instanța nu a stabilit nici un temei de a aplica art. 90¹ Cod penal, or, inculpatul Berbinschi Vasile nu este la prima abatere de la legea penală, dânsul anterior a fost condamnat.

În ceea ce privește individualizarea pedepsei penale sub aspectul executării acesteia, Colegiul penal în acord cu soluția primei instanțe stabilește ca fiind echitabil și rațional ca inculpatul Berbinschi Vasile să execute în mod real pedeapsa penală sub formă de închisoare, întrucât deși inculpatul Berbinschi Vasile a fost condamnat anterior, nu a pășit pe calea corijării și a comis o nouă infracțiune cu intenție, fapt ce denotă lipsa conștientizării acțiunilor sale și a consecințelor produse.

Colegiul penal notează în acest sens că după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și quantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probă stabilit de instanța de judecată.

Așadar, în sensul legii, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța de judecată trebuie să de-a o motivare suplimentară din care considerente a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul pedepsei stabilite.

Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea parțială a executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Mai mult, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate și complete.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Pruteanu Nicolae în numele inculpatului Berbinschi Vasile și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2019, în cauza penală în privința lui *Berbinschi Vasile XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 01 august 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda